

La paraula i el silenci

Com que la veritat d'allò que diem és allò que fem, també podem estar callats.
Bernhard Schlink. *El lector*

Hem passat de no dir res als infants a explicar-ho tot: el que poden entendre i el que no, amb la idea que ja ho entendran més endavant. Però no hem posat atenció a quin efecte fa allò que es diu i no s'entén. Cal parlar amb els nens i les nenes tenint molta cura de fer-los saber el que és important del seu entorn. Fer-ho a un nivell comprensible i tranquil·litzador que els alliberi de tensions i de responsabilitats que són dels adults (separacions, malalties, morts, crisis, canvis de domicili...).

Parlem molt, massa, als nens i nenes. Tot sovint volem allisonar sobre el que és més correcte, a vegades sense que nosaltres mateixos siguem capaços de complir-ho, i els infants ho saben. Llavors potser és millor que callem i ens esforcem a fer el que és correcte. No patim, la criatura se n'adonà, segur! A més, estalviar paraules allisonadores ajudarà els infants a decidir per si mateixos, a assumir responsabilitats, a entomar conseqüències...

En el nostre món, no només ens comuniquem amb el llenguatge oral, sinó que utilitzem l'escrit, i les imatges (pensem sobretot en la publicitat), i ens hi sotmetem amb excessiva freqüència. Això comporta una educació que té com a valor positiu l'obediència i aquesta és directament perillosa per a tots i en primer lloc per a l'afectat. Davant d'una situació no desitjable és convenient que els infants i els joves no es mostrin obedients, hagin après a fer prevaldre el seu criteri i això s'educa!

Convé que els adults reflexionem sobre la coherència entre les nostres paraules i els nostres actes. Si ho fem podrem anar prenent consciència de les pròpies contradiccions, és el primer pas per anar-les polint. No cal gastar energies en explicar-nos molt bé perquè els nostres fills i filles compreguin el que els volem dir, val més utilitzar-les per fer allò que diem.

Algunes situacions que podrem reconèixer i ens pot ser útil mirar-les: creuar el semàfor vermell amb l'excusa de fer ard, circular a més velocitat que la que diu el rètol, assegurar que cal dormir les hores necessàries i no complir-ho, fumar al mateix temps que s'explica al fill adolescent que perjudica i no es pot deixar, predicar que cal menjar més verdura davant del bistec, lloar les excel·lències de la fruita, predicar el respecte pel medi ambient i canviar el mòbil cada vegada que els punts ho fan possible...

Molt pensem que se'ns ha girat feina, silenciosa, imprescindible... No podem abaixar la guàrdia!